

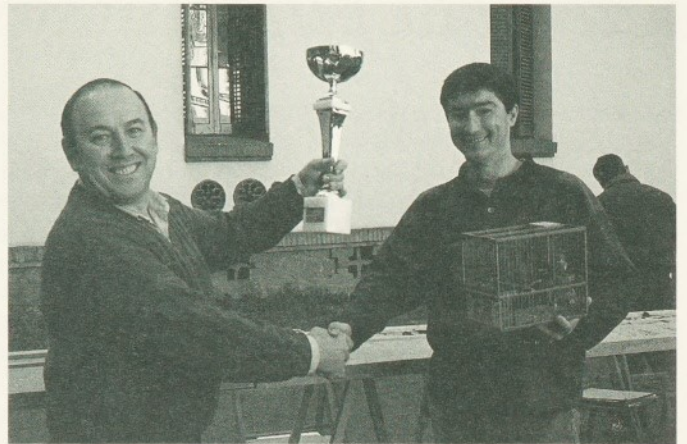
Una vida en companyia dels ocells

En aquest número del dBaB, *L'altra mirada* ens acosta a un company que té una afecció molt peculiar pels ocells. És en Manolo Sánchez, oficial paleta de Manteniment al nostre Hospital. Té 53 anys i en fa 25 que treballa amb nosaltres. En Manolo és una de les persones que va impulsar el Concurs d'ocells que vam celebrar a l'Hospital el 18 d'abril amb motiu del 75è aniversari de l'edifici històric.

Va arribar a Catalunya -on ja vivia un dels seus germans- quan tenia dinou anys procedent de Novalés, poble de Cantàbria pertanyent al municipi d'Alfoz de Lloredo. L'any 1964, sortint d'una *farra* de fi d'any va agafar la maleta i, sense pensar-s'ho dues vegades, va deixar el poble "per recórrer mon". Però aviat va conèixer l'Angelita, la nostra companya de la bugaderia, i el seu desig de conèixer mon es va ajornar per l'afany de formar una família, cosa que va fer l'any 69. Va anar a viure a prop de l'Hospital i gràcies als veïns es va assabentar que hi feia falta personal per a manteniment... i fins avui.

En Manolo ens explica que el seu interès pels ocells li ve de quan era petit i feia el camí per anar a escola amb els seus dos germans grans. Veien els nius i cada un que descobrien se'l feien seu: aquí una cadenera, allà un pinsà, uns passarells, un pit-roig, etc. Sempre amb cura de no tocar ni treure les cries dels nius.

Quan va tenir un lloc adequat per poder dedicar-s'hi va començar a criar-ne. En veure que a més de tenir-los i criar-los, també era interessant caçar-ne i domesticar-los, es va treure una llicència federativa. Units per aquesta afecció es van ajuntar una colla d'amics i van formar una associació a Canovelles, perquè allà

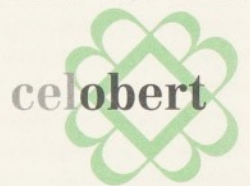
En Manolo Sánchez lliurant un dels trofeus del Concurs d'ocells celebrat amb motiu del 75è aniversari de l'edifici històric.

podien dedicar-se a l'especialitat que els agradava més, que era la de resistència en el cant dels ocells, que es practica deixant-los sempre a l'aire lliure. L'altra especialitat consisteix a veure quin és l'exemplar que comença a cantar més ràpid. La seva dedicació el va dur a formar part de la junta directiva de l'associació, de la qual va ser president durant uns anys. Avui dia encara forma part de la junta, i com en qualsevol afecció on intervé la burocràcia i la "paperassa" hi ha moments de molts maldecaps, però li agrada molt veure l'afecció del jovent, perquè mentre es dediquen a això, no fan res que els pugui perjudicar.

També és una dedicació important per a la gent gran que passa el seu temps preparant els concursos. Manolo arriba a estimar-se els seus ocells i diu que hi troba a faltar aquells exemplars que li han fet guanyar alguns premis.

Coral Gómez

Acord per a l'estabilitat laboral

Un moment de l'acte de signatura de l'acord.

El 25 de març passat es van reunir la Direcció i el Comitè d'Empresa de la Fundació Hospital/Asil de Granollers per tal de signar l'acord mitjançant el qual es vol incrementar l'estabilitat laboral al nostre centre.

Amb l'objectiu d'afermar els llocs de treball de caràcter estable, com a forma d'integrar als professionals a la Institució, es va acordar portar a terme una sèrie d'accions en diferents àmbits, com ara les guardies mèdiques, les places vacants i els contractes d'interinatge.

En relació amb les guardies mèdiques, l'acord estableix que s'analitzarà la dotació necessària per a cada servei de l'Àrea

d'Urgències i es revisarà el model organitzatiu actual per donar-los cobertura. Sobre les places vacants, s'ha acordat que es faran diferents convocatòries al llarg de l'any, fixant uns terminis per tal d'agilitar el procés.

D'altra banda, la cobertura de les absències es farà en funció de les càrregues de feina que hi hagi quan se'n produeixen, a través de la contractació de professionals de forma interina fins que es resolgui la situació que ha motivat el contracte.

dBaB